

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zast. Jarmilou Vrbovou, advokátkou, se sídlem Dlouhá 16, Praha 1, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2008, č. j. 42 Cad 13/2006 - 102,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 28. 5. 2008, č. j. 42 Cad 13/2006 – 102, (dále jen „rozsudek“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2005, č. j. X. Tímto rozhodnutím žalované byl stěžovatelce odňat podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 155/1995 Sb.“), od 20. 12. 2005 plný invalidní důchod a vdovský důchod, neboť již nebyla plně invalidní, ale pouze částečně invalidní a nárok na vdovský důchod jí zanikl pro nesplnění podmínek uvedených v § 50 odst. 2 písm. d) zák. č. 155/1995 Sb.

V kasační stížnosti podané prostřednictvím její advokátky stěžovatelka uvedla, že rozsudek krajského soudu nebyl doručen právní zástupkyni stěžovatelky v souladu s § 42 s. ř. s. ve spojení s § 48 odst. 2 o. s. ř., protože jej dne 18. 6. 2008 převzala zaměstnankyně JUDr. Šárky Foltýnové, která nebyla zmocněna k přebírání pošty pro právní zástupkyni stěžovatelky JUDr. Jarmilu Vrbovou. V kasační stížnosti dále brojila proti tomu, že skutková podstata ve vztahu k jejímu zdravotnímu stavu, z níž vycházel soud, nemá oporu ve spisech, v čemž spatřovala kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle stěžovatelky je dán také kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., který spatřovala v nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, a to ve vztahu k posouzení otázky jejího duševního onemocnění ve smyslu bodu 9. přílohy č. 3 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, tj. zda přiznání invalidního důchodu je odůvodněno zdravotním postižením žalobkyně, neboť podle jejího názoru jí její postižení umožňuje vykonávat výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných pracovních podmínek. Nejvyšší správní soud k tomu poznamenává, že ze slovního vyjádření je patrné, že stěžovatelka uplatnila stížnostní důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a jen chybou v psaní uvedla § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., který na předmětnou věc zjevně nedopadá. Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a přiznal jí plný invalidní důchod, případně,

aby věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Dále uvedla, že kasační stížnost doplní ve lhůtě 30 dnů, což však ani přes výzvu krajského soudu neučinila.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřipustnosti (§ 104 s. ř. s.) apod.

Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka podala ke krajskému soudu prostřednictvím své advokátky JUDr. Jarmily Vrbové žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí žalované, kterou se domáhala zrušení tohoto rozhodnutí. K žalobě byla připojena plná moc, z níž vyplývá, že stěžovatelka zmocnila advokátku JUDr. Jarmilu Vrbovou, aby ji v daném řízení zastupovala, zejména, aby v této věci přijímala veškeré doručované písemnosti a podávala veškeré opravné prostředky. Z obsahu předložené plné moci vyplývá, že tato plná moc byla sjednána na dobu neurčitou, do odvolání. Krajský soud proto správně v souladu s § 42 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.), adresoval svůj rozsudek v dané věci zástupkyni stěžovatelky, JUDr. Jarmile Vrbové. Zásilka obsahující předmětný rozsudek krajského soudu doručována prostřednictvím České pošty, s. p. byla předána pí. K. H., která však nebyla zaměstnankyní advokátky JUDr. Jarmily Vrbové, ale JUDr. Šárky Foltýnové sídlící na stejné adrese. K. H. stvrdila převzetí této zásilky na dodejce svým podpisem a opatřila ji razítkem advokátní kanceláře JUDr. Šárky Foltýnové.

Nejvyšší správní soud se dotázal České pošty, s. p. zda a případně jakým způsobem prokázala K. H. oprávnění převzít předmětnou zásilku (např. zda K. H. měla průkaz příjemce/zmocněnce, na jehož základě by byla oprávněna přebírat poštu pro JUDr. Jarmilu Vrbovou, či zda jiným způsobem prokázala, že byla zmocněna k přebírání pošty za JUDr. Jarmilu Vrbovou). Česká pošta, s. p. k dotazu uvedla, že zmiňovaná zásilka obsahující rozsudek krajského soudu byla nesprávně doručena. Z vyjádření listovního doručovatele totiž vyplynulo, že listovní zásilku adresovanou JUDr. Jarmile Vrbové doručil do advokátní kanceláře JUDr. Šárky Foltýnové, kde ji převzala K. H., která k tomuto postupu neměla žádné zmocnění ani jiný doklad opravňující ji k přebírání listovních zásilek pro JUDr. Jarmilu Vrbovou.

Nejvyšší správní soud připomíná, že podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Z toho je nutno dovodit, že má-li účastník zástupce s plnou mocí pro celé řízení, tedy nikoli jen pro určité úkony, je povinen soud doručovat jedině tomuto zástupci. To neplatí pouze tehdy, má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat. V takovém případě se doručí i jim.

Z výše uvedeného vyplývá, že krajský soud doručil rozsudek ve věci JUDr. Šárce Foltýnové, která však nebyla zástupkyní stěžovatelky, a proto se jedná o neúčinné doručení, které nemůže mít žádné právní účinky, neboť je v rozporu s ustanovením § 42 odst. 2, věty první, s. ř. s. V případě takto nesprávně doručeního rozhodnutí účastníku vůbec nepočne běžet lhůta k podání kasační stížnosti, neboť běh této lhůty je spojen jedině s řádným doručením. V dané věci je proto nutno považovat stěžovatelčinu kasační stížnost za předčasně podanou, neboť podle § 102 s. ř. s. kasační stížnost je opravným prostředkem, kterým lze napadnout pouze pravomocné rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 54 odst. 5 a § 102 s. ř. s.). Tato zákonem stanovená podmínka požadující nabytí právní moci napadeného rozhodnutí však z výše uvedených důvodů nebyla splněna (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2003, č. j. 7 As 8/2003 - 41).

Podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně.

Protože kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, které nebylo řádně doručeno a z tohoto důvodu nenabýlo právní moci, je předčasná [§ 46 odst. 1 písm. b), § 102 a § 106 odst. 2 s. ř. s.], Nejvyšší správní soud ji v souladu s právním názorem vysloveným např. v citovaném usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2003, č. j. 7 As 8/2003 - 41, který byl posléze rovněž potvrzen rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.

Krajský soud poté, co mu bude vrácen Nejvyšším správním soudem jeho spis sp. zn. 42 Cad 13/2006 především řádně doručí napadený rozsudek stěžovatelce, resp. její zástupkyni v tomto řízení, kterou je JUDr. Jarmila Vrbová, a poté řádně vyznačí na předmětném rozsudku doložku právní moci. Zároveň stěžovatelku výslovně poučí o tom, že teprve od okamžiku doručení jí začne běžet lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. prosince 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu